ראה רחינו הזי פסקיא דדינא מאת רא"ג הר' שמו' נעקב נחר לו ים נר"ו ואת אשר נגזר עליו
מאתו ואף ידינו תכין עמו נכל מכל ועי"ע מ"ש שלא למוזו בשבת אנחנו חזו"ן הרבינו נם'
זכרון ברית לראשונים נח"ג נסוף חלק המלוחים שכת' וז"ל ככריתת מעוברת שנתגיירה אם מלין בנה
בשבת אשו' לדעת הריטב"א ביבמות נכריתת מעוברת שנתגיירה בנה אל"ט שגם מילה אינו לריך
לכנוס בברית ודינו כמו זכר מישראל ולכן מלין אותו בשבת והרמב"ן בחי' סליג ע"ז וסובר דלריך
מילה אח"ב כי תעבילה עלתה בו בטעי אמו ומ"כ אחור לטולו בשבת וכ"ש ע"ת נסלת בטעמן לאסור
וע' ש"ת בנין ציון סי' כ"ב עכ"ל וכבר ראיתה עיניכו מ"ש סג' בבי עבדכי מ"ע ז"ל תו"ב בהשאבה
שנה ח' סי' מו"ד שכת' דבן שבחה שבבלה ואח"ך ילדה הדעת בל הראשו' ז"ל דמילתו דוחה שבת
כן הוא לענ"ד גם הוא דעת ר"ו ומ"ש שם ואח"ך ילדה הוא מ"ב ומל"ל אחר שילדה והוא מוכרח
לתמצין שם היעב וכמ"ש בחי' ליו"ד ע"ד תש"ך סי' ר"מז סק"ז ובן הוא לענ"ד גם בנתגיירה ואח"ך
ילדה שמילתו דוחה שבת וכדשמע בשטוה ל' הטור והשע"ב ולבוש א"ח סי' ש"לא עכ"ל אך לאמנם
אנחנו לא זכינו לראות מ"ש בתירוצין לענין בדבר מ"מ מדברי הנשאה שנעבנו כי יבנו עליו ז"ן ואם בכל
זאת עומדים אנו על הל"מ ויש אתנו תריבות דברים בבוגם דברי ר"ו ולא מ"ע פחסף ואף אי יהיבנא
ליה לאנאון אחר בל דילה מ"מ מאן כפין ומאן רקינו בחלב עליו א"שם החמורה נגד מה שפסיבו נם'
ר"ו ואל"ו בעיקבותיו בחמור ובכן דברי הר' תבג' נר"ג ברבים וקיומים ובדרבים כ"אי מולק וכותלה
וכמעמים נעביד מוגלה לעת מלח ותו לא מידי בחוס התרומים בחבת רבים. בשם חנלה ובחנם סב"ד נא"ה

ע"ה

רפאל דוד סאבאן
כ"מ

משה ן' הביב
כ"מ

אנכי סלוחה את חרון חריותא דאורייתא החתומים למעלה רחם דהסכימו עמי ע"כ הכתוב למעלה
ואמיתו לנו מן המדם ס' זכרון ברית לראשונים בסוף ח"ג בחלק המלוחים דלת בשירות שלא
לחוני בשלה וכ"ש בש"ת כמלת בנימן כיע"ם ות"ל כמוליאה גדולה דינן הם אלו מילי מכילו וקים
בעלה לקחתי אותו בשלה ורואה אני בח"ב ואות בלבי המילה לחר' גרשום הנזר ב"ר יעקב הנזל
דהבילה למ בפי' לקולמליקו פן ואות הרחשו כמו מיל' חרד' בעבות אבל לו בלל ק"לל ותילך
פמוכו, גיולת שהרה בעוד שהיה בגיהה עתה אחיון בפסול אם ילדה בן בשבת אין מילתו
דוחה שבת אע"פ שלאגיירה אבל אם אחיון בקרקה ח"ה בבאר בנות ישראל ומחלכין עליו
ח"אם אל זל-ובאוך ה' שמלאתי ברחבה עוד כדברים אחות מן אחיעד אוך לא אמר לבן ל' בחיות הם'
לבאיה וקראו לו ובאמת דמאתי כעל כ"ה דכשונה' לדעה בדולים אל"ל ומל ה' אמת עיבי שלא ילה
הקלה ומאלו-בא מה שאביהו מאמאלכה כבר היה מעריך אבני וכנדל אבא דבא אים מבני אבני בלא
מלאיהו בעין אי עכ"ש ומיבי הבשוב ומיבייהו מבני הלחייב בעבהאה אבא כ"ל אחולם אבנים.

ה"א מיחתי הי"ו